

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ DAVAMLI İQTİSADI
İNKİŞAF STRATEGİYASI HAQQINDA
/BİRİNCİ MƏQALƏ/****A.TAĞIYEV, A.MUSAYEV**

Siyasi müstəqilliyini əldə etmiş və özünün tam bərqərar olmamış mərhələsində olan ölkəmizin müstəqillik yolunda inamla addımlaması üçün Azərbaycan Respublikasının inkişaf strategiyasının nəzəri modelinin yaradılması zəruridir.

Oxucuya təqdim olunan «Azərbaycan Respublikasının Davamlı İqtisadi inkişaf strategiyası haqqında» məqaləsi Azərbaycanın dövlət müstəqilliyinin möhkəmləndirilməsi üçün xidmət edir.

Məqalə müəllifləri məqalədə bu çətin işin həyata keçirilməsində qarşıya çıxacaq problemləri həll etməyin nəzəri-metodoloji məsələlərinə diqqət yönəltdir və dünya dövlətlərinin və xüsusilə Rusiya Federasiyasının təcrübəsində istifadə edilməsinin vacibliyini qeyd edirlər.

Məqalə müxtəlif oxucu kontingentləri üçün nəzəri və praktiki cəhətdən faydalı ola bilər.

Azərbaycan Respublikası /AR/ İqtisadi İnkişaf Nazirliyinin /İİN/ Əsasnaməsinə görə nazirliyin əsas vəzifələrindən biri AR-nın İqtisadi İnkişafının Strategiyasını /İİS/ və əsas istiqamətlərini müəyyənləşdirmək, iqtisadi proqramlar hazırlamaq və onların həyata keçirilməsini təmin etməkdir. Bu məqsədlə İİN-də AR-nın sosial-iqtisadi inkişaf konsepsiyası hazırlanmış, «2001-2010-cu illər üçün AR-nın Sosial İİS-nin əsas istiqamətləri» sənədinin layihəsinin hazırlanmasına başlanılmışdır [1]. Aydın ki, Azərbaycan Respublikası üçün bu məsələ yenidir, çünki, əvvəllər də Azərbaycanın iqtisadi inkişaf məsələsi Azərbaycandan kənarda–Moskvada müəyyənləşdirilirdi. Müstəqilliyini əldə etmiş Azərbaycan indi özü öz İİS-ni yaratmalıdır. Tarixi təcrübənin yetərli olmamasına baxmayaraq, İİS axtarışının uğursuz eksperimentlər meydanına çevrilməsinə yol vermək olmaz. Qapalı sovet sistemində bu hal inkişafı ləngidirdisə, indiki açıq bazar iqtisadiyyatı sistemində isə bu, Azərbaycan iqtisadiyyatının köklü pozulmasına aparıb çıxarar. Odur ki, yaxın və uzaq gələcək üçün qəbul olunacaq İİS-nin etibarlılığının maksimum təmin olunmasına nail olmaq məqsədilə İİN tərəfindən digər əlaqədar nazirlik və komitələrə də müraciət olunmuşdur.

Bunun üçün ilkin olaraq, bu sahədə dünya təcrübəsi öyrənilməlidir, çünki bu məsələ inkişaf etmiş ölkələrdə daim diqqət mərkəzindədir. Bu ölkələrin təcrübəsi ilə yanaşı, onların bu günə və gələcəyə olan plan və baxışlarının formalaşması yolları da öyrə-

nilməlidir. Bu «savadlanmanın» bir çox anlamı vardır: biri budur ki, biz keçilən təcrübələri öyrənməklə, ümumiyyətlə, iqtisadi inkişaf strategiyasının müəyyənləşdirilməsinin üsulları ilə tanış olarıq, ikincisi, bu ölkələrin bugünkü plan və baxışlarını ümumiləşdirmək əsasında İİS-mizin necə formalaşdırılmasının yolları haqda bilgi əldə etməklə, hazırlayacağımız strategiyanın etibarlılığını artırmaq və beləliklə, Azərbaycanın iqtisadi (və onunla bağlı siyasi) təhlükəsizliyinin təminatı istiqamətində mühüm addım atmış olarıq. Üçüncüsü, bizə bəslənilən münasibətlərin xarakterini əvvəlcədən ayırd etməklə, bu ölkələrlə əməkdaşlığımızı düzgün istiqamətləndirərik. Bu mənada Rusiya Federasiyası (RF) İqtisadi Strategiyalar İnstitutunun prezidenti, Hərbi Elmlər Akademiyasının həqiqi üzvü, iqtisad elmləri doktoru B.N.Kuzıqın silsilə məqalələri, o cümlədən «İnkişafın strategiyası: geoiqtisadi modelə keçidin məsələləri» [2] məqaləsi və başqa müəlliflərin bu səpkidəki araşdırmaları diqqəti çəlb edir. B.Kuzıq adı çəkilən məqalədə müasir dünyanın iqtisadi durumu və ABŞ kimi inkişaf etmiş ölkələrin bu duruma münasibəti ilə yanaşı RF-nın bu durumda yeri və gələcək fəaliyyəti haqda mülahizə və təkliflərini vermişdir. Müəllifin RF dövlətinin fəaliyyət istiqamətlərinin müəyyənləşdirilməsindəki şübhəsiz rolunu nəzərə alaraq, hesab edirik ki, onun irəli sürdüyü təkliflərin öyrənilməsi Azərbaycanın uğurlu iqtisadi inkişaf strategiyasının işlənilib hazırlanması üçün bir necə baxımdan faydalı olar: birincisi, Azərbaycan-Rusiya (və digər dövlətlər) arası qarşılıqlı maraqların olmasını nəzərə alaraq, Rusiyada (eləcə də digər dövlətlərdə) iqtisadi və siyasi inkişafı ilə bağlı vəziyyət və bu strategiyada Azərbaycana ayrılan yer haqda informasiyalar əldə etmək; ikincisi, Azərbaycanın milli İİS baxımından mövqeyimizin müəyyənləşdirilməsi-milli İİS-in təyini.

Ümumiyyətlə, bütün mədəni (intellektual) dövlətlər hər bir tarixi inkişaf mərhələsində özünün strategiyası və doktrinasını dəyişən dünyanın reallıqları ilə müqayisə etməklə müəyyənləşdirirlər. AR yeni minilliyin başlanğıcında bir-cox digər dövlətlər kimi özünün növbəti tarixi inkişaf dövrünü yaşayır: iqtisadiyyatı sərt planlı təsərrüfatdan bazar iqtisadiyyatına keçid mərhələsindədir, dövlət müstəqilliyini əldə etmişdir, bunlarla yanaşı xarici qüvvələrə arxalanan Ermənistanla «olum və ya ölüm» müharibəsinə çəlb olunmuşdur. Təsərrüfatın əksər sahələrində kəskin geriləmə baş verdiyi bir zamanda, dünya iqtisadiyyatında başlanmış nəhəng acıq qlobalaşmalar mühitinə düşmüşdür. Bütün bunların yaratdığı çətinliklərə baxmayaraq, əgər Azərbaycan Respublikası da digər dövlətlər kimi dünya səhnəsində qalıb özünə layiqli yer tutmaq istəyirsə milli inkişaf modelini yaratmalıdır. AR indiyə kimi müstəqil dövlət olmadığından, təbii ki, mütəxəssislər bu vacib işlərin öhdəsindən gəlməkdə böyük çətinliklərlə qarşılaşacaqlar. Bütün bunlara baxmayaraq, bugünkü Azərbaycan cəmiyyəti, gələcək nəsillər qarşısında borcunu nəzərə alaraq, işlərini bu dəyişikliklər dövrünün tələblərinə uyğun planlaşdırmalı-milli inkişaf strategiyasının formalaşmasının əsas istiqamətlərini müəyyənləşdirməlidir.

Bunun üçün, ilk önçə, yuxarıda da deyildiyi kimi, AR-na edilə biləcək daxili və xarici təsirlər, eləcə də AR-nın özünün edə biləcəyi təsir dairələri öyrənilməlidir. Bu çıxış nöqtələrindən biri olmalıdır.

Bütün dünya ölkələrində olduğu kimi, Azərbaycanda da XX əsrdə mövcud olmuş konsepsiyalar onun inkişafının müəyyən mərhələlərində iqtisadi, siyasi və sosial şəraitə uyğun olaraq formalaşmışdır, lakin indi onlar köhnəlmiş, aradan çıxmışlar. Əsrin son on ili dünyanın geosiyasi aləmində prinsipcə yeni çağırış və təhlükələrin ortaya çıxması ilə xarakterizə olunur. Bu çağırışların mənfəət nəticələrinin zəiflədilməsi və ya aradan qaldırılması zərurətini nəzərə alaraq, dövlətimiz özünün geosiyasi doktrinasını yaratmalıdır.

Bu gün dünya inkişafı qloballaşmaya istiqamət götürmüşdür. Dünyada hamı bir-birindən asılı vəziyyətə düşmüşdür. Həyatın bütün sahələrini əhatə edən bu qarşılıqlı asılılıq özünü iqtisadiyyatda daha çox göstərir. Yeni minillik dünyanı əhatə edən nəhəng qurumlarla, dünya iqtisadi sisteminin qloballaşması və quruluşunun yeniləşməsi proseslərində dünyaya gəlir. Hec bir normal cəmiyyət məzmunu bu dəyişikliklərlə müəyyənləşən suallardan qaça bilməz. Azərbaycanın real imkanlarına uyğun olaraq, milli İİS-in formalaşmasının mərkəz hədəfləri müəyyənləşdirilməlidir. Bunun üçün, İİS-in məqsədinə, vəzifəsinə, struktur və fəaliyyətinə diqqət yetirək.

İqtisadi İnkişaf strategiyasının (İİS) məqsədi hər bir ölkədə ilk önçə Davamlı İqtisadi İnkişafın /Dİİ/ yollarını müəyyən etməkdir. Davamlı İnkişaf nə deməkdir?

BMT-nin İnkişaf Proqramının İnsan İnkişafı üzrə 1994-cü il hesabatında [3] deyilir ki, dünyada mövcud olan çoxlu konfliktlər və fəvqəladə hadisələrlə yanaşı, daha bir sakit böhran-inkişafın zəif olması böhranı vardır. Bu, «təcili yardım» vasitəsilə aradan qaldırılan böhran deyil. Bunu siyasi müdaxilə etməklə də həll etmək olmaz. Onun həll edilməsi üçün tələsmədən, uzun müddətli Davamlı İnsan İnkişafı prosesi tələb olunur. Dİİ elə bir inkişafdır ki, o nəinki iqtisadi artıma gətirir, həm də onun məhsullarının ədalətli paylanmasına səbəb olur, ətraf mühiti məhv etmir, insanların məsuliyyətlərini artırır. Belə bir inkişaf insanlar üçün, təbiət üçün, iş yerlərinin artırılması üçün, qadınların cəmiyyətdə vəziyyətlərinin yaxşılaşdırılması üçün imkanların artırılması deməkdir. İnsanlara yönəlmiş inkişafı təmin etmədən bizim əsas məqsədlərimizdən hec birinə–nə sülhə, nə insan hüquqlarının və ətraf mühitin qorunmasına, nə də əhali artımının nizamlanmasına, nə sosial inteqrasiyaya nail olmaq mümkündür. Baş verən hadisələri öz axarına buraxmadan, insanlar üçün onların faciəli nəticələrini deyil, onların yaranma səbəblərini axtarmaq vacibdir. Təkcə xalqların deyil, insanların da təhlükəsizliyi təmin olunmalıdır, insanların inkişaf ətrafında deyil, inkişafın insanlar ətrafında formalaşma bildiyi məqbul İnsan İnkişafının yeni strategiyası həyata keçirilməlidir. Milli və global idarəetmənin yeni modelləri işlənməlidir. Əhalinin bütün tələbləri və ölkə əhalisinin monoton inkişafı təmin

olunmalıdır. Azərbaycan iqtisadiyyatının sifəti formalaşmalıdır. Nəzərdən qacırmaq olmaz ki, iqtisadi və sosial siyasətlər bir-birindən ayrı olmamalıdır: iqtisadi islahatlar, son nəticədə, insanların yaşayış səviyyəsinin yüksəlməsində, sosial şəraitin yaxşılaşdırılmasında özünü göstərməlidir.

Bu gün dünya elə bir vəziyyətə çatmışdır ki, hər bir ölkə kimi Azərbaycan Respublikası da iqtisadi inkişafını deyil, Dİİ-ni planlaşdırmalıdır. Əgər 30-50 il öncə İqtisadi İnkişaf ideologiyası özünü doğruldurdusa, bu gün özünü doğrultmur.

Dünyada yaşayışın bütün sahələrinin qloballaşdığı indiki zamanda bu tələb, əsasən, ətraf mühitin cirkənməsi /təhlükəsizliyin pozulması/ qorxusunun qloballaşması ilə bağlıdır. Bugünkü iqtisadi yüksəliş sabahkı iqtisadi yüksəlişə əngəl olmamalıdır. İkincisi, iqtisadi inkişafın artımına olan tələbin reallaşması, elm-texnika yeniliklərinin və yeni idarəetmə üsullarının tətbiq oluna bilməsi dünya qüvvələrinin imkanlarının birləşdirilməsilə bağlıdır.

İqtisadi İnkişafın Davamlığı iqtisadiyyatın səmərəlilik dərəcəsinə xarakterizə edir, iqtisadiyyatın səmərəliliyi isə daimi və iqtisadi inkişafın gələcəyinin təminatçısı olmalıdır.

Bunları nəzərə alaraq, hesab edirik ki, yuxarıda adı çəkilən layihədə bu tələb-iqtisadiyyatın davamlı inkişafı bütün digər məsələlər arasında prioritetə malik olmalıdır.

Yeri gəlmişkən, deyilənlərə əlavə olaraq, onu da qeyd etmək ki, AR-da İqtisadiyyatın Davamlı İnkişaf Strategiyasını Xəzərin və region ölkələrinin ekologiyasını nəzərə almadan hazırlamaq olmaz. İndiki qloballaşma dövründə milli iqtisadiyyatımızın etibarlı inkişafı dünya gəlirinin yaradılması və bölüşdürülməsində Azərbaycanın aktiv iştirak etməsinin təmin olunması səviyyəsini müəyyən edir. Bu işdə «ilk öncə evin içi, sonra bayırı» atalar sözü yerinə düşür, yəni, ilk öncə, daxili bazarda, sonra isə xarici bazarda dünya gəlirinin yaradılması və bölgüsündə Azərbaycanın iştirakı təmin olunmalıdır.

AR-nın Davamlı İqtisadi İnkişaf Strategiyasının (DİİS) işlənməsində ilk işlərdən biri, AR inkişafının hansı mərhələsində /inkişaf etmiş, inkişaf edən, yoxsul, ən yoxsul (o cümlədən sahələr üzrə)/ olduğunun müəyyənləşdirilməsindən ibarətdir. Daha sonra Azərbaycanın hansı təhlükələrlə üz-üzə olduğu (ərazi-xaricdən, xarici siyasət tərəfdən, nüvə silahının işlədilməsi qorxusu və s.) aydınlaşdırılmalıdır. İqtisadiyyatın bütövlükdə və onun sahələrinin təhlükəsizliyi araşdırılmalı və daim nəzarətdə saxlanılmalıdır. Əsasən elm tutumlu istehsal sahələrinin iqtisadi təhlükəsizliyi xüsusi olaraq təmin olunmalıdır. Ümumiyyətlə, bu son iki məsələ istehsalı öz daxili elm potensialına - istehsalı daim qabaqlayan elmə söykənmiş ölkələr üçün daha realdır.

Elm tutumlu istehsal sahələrinin təhlükə altına düşməsi qorxusu daima elm sahəsinin özündən (rəqabəti yaratmasından) irəli gəlir. Odur ki, elm tutumlu istehsal sahələrində vəziyyət müntəzəm olaraq uyğun elm müəssisəsinin nəzarətində olmalıdır. Başqa sözlə, istehsal müəssisəsinin iqtisadi təhlükəsizliyi üçün

onunla elm müəssisəsi arasında inteqrasiya /əks əlaqə/ zəruridir. Məsələn, əgər Bakı Kondisionerlər zavodu respublika elm müəssisələri ilə sıx əlaqədə işləmiş olsaydı, indi onun düşdüyü böhranla üzləşməsi ehtimalı çox az olardı.

İqtisadiyyatın təhlükəsizliyi dedikdə, ölkənin sosial, siyasi və müdafiə olunma səviyyəsini və onun mümkün olan xarici və daxili hədələrə və təzyiqlərə nəzərən iqtisadi maraqlarının müstəqilliyini təmin edən iqtisadi vəziyyəti başa düşülür. İqtisadi təhlükəsizliyin aradan qalxması /təhlükənin yaranması/ qorxusu, son-da, bir itki kimi müəyyən oluna bilər ki, onun inteqral göstəricisi müəyyən zaman ərzində ölkənin iqtisadi potensialının azalması dərəcəsi ilə ifadə olunur [4]. İqtisadi təhlükəsizliyin qorxu altına düşməsi dedikdə, milli iqtisadi maraqların həyata keçirilməsinə mane olan və ya təsərrüfat fəaliyyəti subyektlərinin istehsal potensialının ixtisara düşməsi təhlükəsini yaradan şərtlər başa düşülür.

DİİS-in mühüm vəzifələrindən biri də, ölkənin iqtisadi (eləcə də siyasi) milli maraqlarını daxili və xarici bazarlarda təmin etmək üçün, özəl sektorun imkanlarının bu işə könüllü qoşulmasını təmin etməkdən ibarətdir. İstehlakçı-xalq və milli sahibkarlar arasındakı təəssübkeşliyin daxili bazarda, dövlətlə sahibkarlar arasındakı qarşılıqlı təəssübkeşliyin xarici bazarda formalaşması bu təminatın əsasını təşkil edir. Strategiyada milli sahibkarların və beynəlxalq təşkilatların dünya gəlirinin yaradılması və bölüşdürülməsində iştirak yolları və şərtləri müəyyənləşdirilməlidir. Bu deyilənlərin indiki qloballaşma dövründə xüsusi əhəmiyyəti vardır. İndiki dövr texnologiyaların yüksək fazası ilə xarakterizə olunur ki, bu da yaşamağın (dövlətin) əsas arqumentidir. Başqa sözlə, "əgər sən yox, onda sənə" atalar sözü öz gücünü əsirgəməyəcəkdir. Qloballaşma elə bir hadisədir ki, ondan kənarda durmaq mümkün deyildir, özü də kiçik dövlətlərin ona biganəliyi ancaq mənfi nəticələrə səbəb olar.

Müasir dövrdə hər bir mədəni ölkədə qloballaşma ilə əlaqədar olaraq, iqtisadi təhlükəsizliyin təhlükə altına düşməsi ehtimalının artmasını nəzərə alaraq, DİİS şərti olaraq, iki hissədən ibarət işlənməlidir: ölkədaxili və ölkəxarici. Şərti olaraq ona görə deyirik ki, ölkədaxili və ölkəxarici DİİS vahid strategiyanın bir-birini tamamlayan sahələridir. Ölkə daxili strategiya, əsasən, yerli istehsalı istiqamətləndirməklə daxili bazarda, ölkə xarici strategiya yerli məhsulların xarici bazarlarda rəqabət mübarizəsini təmin etməyə xidmət edir və ya bunu etməlidir. Göründüyü kimi iqtisadi strategiya təkcə iqtisadi məsələ olmayıb, eyni zamanda siyasi məsələdir, həm daxildə, həm də xaricdə siyasəti istiqamətləndirir. Bu səbəbdən, dövlət fəaliyyətində xarici siyasət də prioritetliyə malikdir. Azərbaycan müstəqil dövlət olduğu üçün yeni dünyaya yeni müstəqil çıxışı özünün milli strategiyasına əsaslanmalıdır. Xarici ölkələrlə əməkdaşlıq müstəqil dövlətimizin xarici strategiyasının tərkib hissəsidir. Bütün dövlətlər kimi Azərbaycan dövləti də müəyyən dövlətlərlə əməkdaşlığa üstünlük verir. Məsələn, Rusiya ilə əməkdaşlıq prioritetə malikdir (AR-nın Prezidenti Heydər Əliyevin çıxışından). Əfsuslar olsun ki, Azərbaycan-Rusiya əlaqələrinin müa-

sir səviyyəsi arzu olunandan zox aşağıdır. Bu da, Azərbaycan tərəfdən, ən əvvəl, Dağlıq Qarabağın ermənilər tərəfindən zəbt olunmasına Rusiyanın münasibəti ilə bağlıdır.

DİİS-in məqsədlərini reallaşdırmağın ilkin mərhələsi strateji planlaşdırmaqdır. Bu vəzifəni yerinə yetirmək üçün:

1. Respublikanın Davamlı İqtisadi İnkişaf Proqramı tərtib olunmalıdır;

2. Proqramın (və ona daxil olan layihələrin) həyata keçirilməsi texniki-iqtisadi cəhətdən qiymətləndirilməlidir;

3. İqtisadi təhlükəsizliyin sahə meyarları və parametrləri işlənilməlidir;

4. Yaradılmış potensialın qorunması üçün elm tutumlu məhsulların daxili və xarici bazarların segmentlərində rəqabət aparmağa qabil, möhkəm mövqə tuta biləcək investisiya proseslərini təmin edən əlavə maliyyə mənbələri tapılmalıdır.

Ümumrespublika Davamlı İqtisadi İnkişaf Proqramı Respublikada mövcud olan iqtisadi sahələrin, eləcə də cəmiyyətin, elmin və istehsal sahələrinin inkişafının tənasüblüyü gözlənilməklə işlənilməlidir.

Ətraf mühitin indiki dövrdəki durumunu nəzərə alaraq, Proqramda ekoloji problemlər ayrı-ayrı sahələr üzrə və həm də istehsalla əlaqəli işlənilməlidir.

Ölkə daxilində dayanıqlı inkişafın əsaslarından biri siyasi sabitliyin təmin olunmasıdır. Bunun təməlinə isə gərcək demokratik azadlıqlar və insan hüquqlarının qorunması təminatı durur. Çünki bu, Davamlı İnsan İnkişafının özəyi sayılan iqtisadi artımın yaradılması və bölüşdürülməsi, mənəvi azadlığın həyata keçirilməsinin zəruri şərtidir. Siyasi partiya və ictimai təşkilatlarda əhəlinin necə /fəal, şüurlu seçim əsasında/ təmsil olunması həmin ölkənin demokratikliyi-dayanıqlı inkişaf qabiliyyətini göstərir.

Sosial İnkişaf üzrə Ümumdünya Konfransının gündəliyində (BMT-nin İnsan İnkişafı üzrə 1994-cü il hesabatı [3]) deyilir ki, qarşıdurmalar hec də ancaq ayrı-ayrı ölkələrin arasında deyil, ayrıca bir ölkə daxilində də baş verə bilər. Belə ki, qarşıdurmanın səbəbləri artan sosial-iqtisadi məhrumiyyətlər və bərabərsizliklərin dərinliklərində yerləşir. Belə hallarda təhlükəsizlik silahlanma ilə deyil, inkişaf ilə müəyyən olunur.

Ümumiyyətlə, deyə bilərik ki, millətlər birliyi insanların təhlükəsizliyinə aparan ardıcıl inkişaf kontekstindən kənarında öz əsas məqsədlərindən hec birinə həm sülhə, həm ətraf mühitin qorunmasına, həm insan hüquqlarının qorunmasına və demokratikləşməyə, həm də sosial inteqrasiyaya nail ola bilməz. Bunun üçün bəşəriyyət bu istiqamətdə öz imkanlarına yenidən baxıb, gələcək işlərini müəyyən etməlidir, o cümlədən, BMT-yə yeni hüquqlar verilməsi tələbi yerinə yetirilməlidir.

İndiki qlobal qeyri-müəyyənliklərdə ümidlərin itirilməsi bir o qədər də cətin deyildir. Bir böhranın digəri ilə əvəz olunması nəticəsində siyasi gündəlik ən vacib məsələlər ətrafında deyil, ən təxirə salınmaz məsələlər ətrafında cərəyan edir. Azərbaycan iqtisadi

tisadiyyatı, bu gün, bu mərhələlərdən hansındadır sualına bir qiymətli cavab vermək mümkün deyildir. Belə ki, bu gün Azərbaycan iqtisadiyyatının ayrı-ayrı sahələri (hətta sahələrdaxili müəssisələr) müxtəlif inkişaf mərhələlərindədirlər.

Hazırda Azərbaycan iqtisadiyyatı çətinliklər icində olmaqla yanaşı, həm də ziddiyyətli dövrünü yaşayır. Belə ki, iqtisadiyyatın dircəlməsi və inkişaf etdirilməsi üçün lazım olan atributlardan kadr, elm və istehsal müəssisələrindən bəziləri hələlik tam sıradan çıxarılmamış, bərpa oluna biləcək imkanlarını saxlaya bilmişlər. Catışmayan atributlardan müasir texnologiya və maliyyə vəsaitidir [5,6]. Əgər diqqət yetirilsə, respublikanın bu halının, Almaniyanın müharibədən sonrakı vəziyyətinə bənzəri var, birçə “Marşal”ı catışmır.

Vacibdir ki, innovasiya iqtisadiyyatına bütövlükdə keçmək üçün milli innovasiya sistemi-elmi işlənmələrlə və yeni texnologiyaların köməyi ilə milli iqtisadiyyatın və sosial mühitin etibarlı təmin olunması mexanizmi yaradılsın. Bu iş müəyyən büdcə vəsaitinin qoyulmasını tələb edir, praktika göstərir ki, bu cür xərclər özünü doğruldur və zəruridir [6].

Azərbaycan ərazisi box da böyük olmayan, lakin təbiətinə görə olduqca rəngarəng ölkədir. Belə ki, dünyada mövcud olan on bir təbii iqlimin doqquzuna Azərbaycanda rast gəlmək olar.

Sənayenin inkişafına görə regionlararası kəskin fərqlənmələr də diqqəti cəlb etməkdədir. Bu həm Sovet, həm də dövlət müstəqilliyini əldə etdikdən sonrakı dövrlərə aiddir. Qeyd edək ki, regionların iqtisadi inkişafa görə qeyri-bərabər fərqlənmələri son dövrlərdə (1985-2000-ci illər arası) daha da artmışdır. Azərbaycanın 20% torpaqlarının erməni və ona havadar olanların ordu birləşmələri tərəfindən zəbt olunmasından sonra bu proses daha da güclənmiş və demək olar ki, kritik həddə çatmışdır.

Məlumdur ki, hər bir ölkədə regionların mütənasib inkişaf etməsi həmin ölkənin həyati problemidir, belə ki, regionlarda inkişafın qeyri-bərabərliyinin sonsuz artması dövlətin sosial sabitliyini, onun bütövlüyünü təhlükə altına qoyur [7]. Məhsuldar qüvvələrin bərabər ölçüdə yerləşdirilməməsi və hər cürə fərqlənmələrin aradan qaldırılmaması xalq təsərrüfatının sıradan çıxmasına /ölgünləşməsinə/ güclü təsir etmişdir. Effektiv iqtisadiyyat forma və növ cəhətdən müxtəliflik tələb edir. İşçi qüvvəsinin, istehsal sahələrinin və yaşayış evlərinin dəyərinin aşağı olması geri qalan rayonların yüksəlişi üçün **müəyyən mənada** əlverişli şərait yarada bilər. Lakin bu yüksəliş mütləq ola bilərmi?

Ölkə və regionların təsərrüfatlarının yüksəlməsi və zəifləməsini müəyyənləşdirən bir-cox mühüm faktorlar vardır. Lakin makroiqtisadiyyat məsələlərinin həllində bu faktorlar bütövlükdə nəzərə alın bilmir. Sadəcə olaraq, hər bir elmi nəzəriyyədə olduğu kimi, onlar /nəzərə alınan faktorlar/ da məhdudluğa malikdirlər və reallığın ölçülərindən birini əhatə edirlər. Müşahidə etdiyimiz həyat isə bir cox ölçülərdə yaşayır, iqtisadi proseslər aysberqin sudan yuxarı hissələrini xatırladır, aysberqin alt hissələri ictimai

inkişafın daha dərin və mürəkkəb prosesləridirlər. İqtisadiyyatın və sosiologiyanın qanunları da hüquq qanunları kimi geniş xalq kütləsi tərəfindən qəbul olunandan sonra fəaliyyət göstərilir. Ona görə də hər hansı obyektiv qanunauyğunluqları makroiqtisadiyyatın tənləkləri, qayda və prinsipləri və digər nəzəriyyələri şəklində ifadə etmək olmur.

Makroiqtisadiyyat, bazar iqtisadiyyatında o zaman işləyər ki, qaralama şəklində olsa da, bazarın əsas institutları formalaşdırılsın, uyğun informasiya infrastrukturunu və hüquqi mühit yaradılmış olsun [8].

XXI əsrin girişində dünya sivilizasiyası özünü tam başqa keyfiyyətdə ortaya qoymuşdur. Bəşəriyyət geosiyasi, geoiqtisadi və geostrateji inkişafın və qarşılıqlı təsirin yeni fazasına daxil olmuşdur. Dünya sisteminin bu üç toplananı daima yeniləşməklə, milli maraqların mürəkkəb cəlgələşməsini, ziddiyyətli strateji iddiaları, eləcə də onların həyata keçirilməsi və müdafiəsini özündə əks etdirir. Sistemin stabilliyinin uzun müddətə pozulması ehtimalı dünyada ümumi tarazlığın pozulmasına səbəb olmuşdur. Bir tərəfdən geoiqtisadiyyat milli strateji iqtisadiyyatların reallaşması məqsədilə dərin iqtisadi inteqrasiyanın zəruriliyini təkid edir, digər tərəfdən geosiyasət daha cevik olduğundan vəziyyətdən asılı olaraq önə çıxıb, inteqrasiya proseslərini deformatsiyaya uğradır.

Geoiqtisadiyyatın və geosiyasətin birliyi və mübarizəsi əyani olaraq, dünyanın siyasi xəritəsində üzə çıxmaqdadır. Məsələn, yeni neft və qaz ehtiyatlarının aşkarlanması (o cümlədən Türkmənistanda, Qazaxıstanda, Azərbaycanda və Rusiyada) dünyada iqtisadi qüvvələrin qruplaşmasına aparıb çıxaracaq ki, bu da öz növbəsində, kredit maliyyə, istehsal, intellektual və digər resursların, yeni enerji mənbələrinin birgə mənimsənilməsi və birləşdirilməsi ilə müşayiət olunur.

XX əsrin global tarixi hadisələrinin təsiri altında geoiqtisadi məkan daima təkamüldədir. Fazaların dəyişməsi obyektiv hadisə olub, elm və texnologiyanın inkişaf qanunauyğunluqlarından asılıdır və istənilən milli iqtisadiyyata toxunur. Bu vaxt fəaliyyət qabiliyyətli milli iqtisadiyyat dünyanın təkrar istehsal tsiklinin iştirakçısına çevrilir və dünya gəlirinin formalaşması (yaradılması) və bölüşdürülməsi uğrunda mübarizəyə qoşulur [2].

Deməli, Azərbaycan iqtisadiyyatının belə bir fəaliyyət meydanında olması üçün daima texnologiyanın yüksək fazasına keçməklə dəyişilməsi vacibdir.

Məlumdur ki, dünyanın texnoloji inkişaf tempi xammal sərfinin miqdarı ilə məhdudlaşır. Mövcud imkanları həyata keçirə bilmək üçün geoiqtisadi məkanın parametrlərini bilmək lazımdır ki, milli iqtisadiyyatı onlara uyğun müəyyənləşdirmək, geostrateji faktorların və onların mənfəi nəticələrinin təsiri ilə proqnozlaşdırılan deformatsiyaları qiymətləndirmək mümkün olsun.

Geoiqtisadi inkişaf cərcivəsində formalaşan milli doktrinanın konturlarını aydın müəyyənləşdirə bilmək üçün müasir dünyanın əsas geoiqtisadi parametrlərini analiz etmək vacibdir. V.Ku-

zıkə görə analiz aşağıdakı qaydalara uyğun yekunlaşa bilər:

Birincisi, beynəlmilləşmə beynəlxalq əmək bölgüsünün xarakterini əsaslı surətdə dəyişmişdir. Bu gün mübadilə və qarşılıqlı təsir prosesləri təkcə dövlətlər arasında deyil, həm də hər şeydən əvvəl, transmilli strukturlar arasında-dünya təkrar istehsal mərkəzləri, iri texnoloji meqapolislər arasında baş verir. Bu mərkəzlərin bölmələrinə müxtəlif milli iqtisadiyyatlara aid olan iqtisadi strukturlar və idarəetmə sistemləri aiddir.

İkincisi, mərkəzlərin qarşılıqlı təsirdə olan hissələri iqtisadi sərhəddən başqa bir şey deyildir və bunlar millilərlə üst-üstə düşməyə bilər. Öz konfigurasiyasına görə dünya təkrar istehsal mərkəzləri cəvəkdirlər. Odur ki, iqtisadi sərhədlər dəyişkən xarakterli olurlar və bu sərhədlər üzrə dünyanın müntəzəm bölünməsi baş verir.

Üçüncüsü, dünya gəliri dünya beynəlmilləşdirilmiş iqtisadi qurumları cərcivəsində formalaşır və bölüşdürülür.

Dördüncüsü, iqtisadi maraqların reallaşması təkcə dünya bazarında deyil, dünyanın geoiqtisadi atlasında da, o cümlədən milli geoiqtisadi atlasda baş verir, yəni milli dövlətlər özlərinin coğrafi təsəvvürlər cərcivəsindən kənara çıxan strateji məqsədlərinə çatırlar.

Beşincisi, geoiqtisadi atlasda əməliyyatlar aparmaq gözləməticarət taktikası deyil, aktiv fəaliyyətdir və öz maraqlarının reallaşmasının uyğun mexanizmlərini və hücum yolunu tələb edir. Söhbət yüksək geoiqtisadi texnologiyalardan istifadədən gedir.

Altıncısı, milli iqtisadiyyat ancaq xarici iqtisadi əlaqələrini (sektorunu) ticarət-vasitəçilik istiqamətindən döndərərək, xarici əlaqələrin istehsal-investisiya (geoiqtisadi) modelinə yönəltməklə geoiqtisadi effektə çatma bilər.

Yuxarıda qeyd olunan qlobal dəyişikliklər bu və digər dövlətin xarici siyasətində mütləq öz izlərini buraxırlar. Müasir diplomatiyanın funksiyası və strategiyası geoiqtisadiyyat və geosiyasətin məqsəd və vəzifələrinin birinciyə üstünlük verilərək reallaşması ilə müəyyən olunur. Bu o deməkdir ki, dövlətin siyasəti iqtisadi faktorlarla müəyyən olunur. Milli iqtisadiyyatlar və təsərrüfat subyektləri dünya beynəlmilləşdirilmiş təkrar istehsal proseslərinə ona görə qoşulurlar ki, dünya gəlirinin formalaşdırılması və istifadə olunmasında iştirak etsinlər. Geosiyasətin həyata keçirilməsinə o qədər cəhd olunur ki, geoiqtisadi məkan cərcivəsində, bu və ya digər dövlətlər özlərinin siyasi-strateji maraqlarını həyata keçirə bilsinlər.

Milli doktrinanın bu ikili təbiəti milli inkişafın həm uzun ömürlüynə, həm də yaxın perspektivinə təsir edir.

İqtisadçı coğrafiyaşünas V.N.Ziminin yaratmış olduğu sosial infraquruluş nəzəriyyəsinin əsas tərkib hissəsini əhalinin əmək təfəkkürünün (əməyə münasibətinin) tərz-i-ali forması təşkil edir və ərazi inkişafında sosial institutların rolunu müəyyənləşdirməyə həsr olunub. Sosial infraquruluş haqda təsəvvürlərə əsaslanaraq, V.Zimin böyük ölkələrlə müqayisədə, iqtisadi və sosial sahələrdə

hər şeydən əvvəl həyatın keyfiyyəti mənasında yüksək effektivliyə malik olan yüksək inkişaf etmiş kiçik ölkələrin nəzəriyyəsini yaratmışdır [4].

Yüksək inkişaf etmiş kiçik ölkələr nəzəriyyəsi, çox ehtimal ki, ərazi inkişafının coğrafi, iqtisadi və psixoloji faktorlarının qarşılıqlı təsirini nəzərə almağa cəhd edən ilk nəzəriyyədir. Bu nəzəriyyə beynəlxalq əmək bölgüsündə ixtisaslaşma ilə əlaqəli olduğu kimi (misal olaraq, İsveçrəni göstərmək olar), özünün sosial infraquruluşuna xüsusi qayğılı münasibətlə də əlaqəlidir (bəzi Skandinaviya ölkələrində ali təhsilin hələ əsrin əvvəllərində pulsuz olduğunu misal göstərmək olar). Bu nəzəriyyəyə görə kiçik ölkə əhalisi 12 milyondan çox ola bilməz, belə ki, kiçik ölkə effektiv-birbaşa dərkətmənin piramida effektidir və ölkə əhalisinin əksəriyyəti ya şəxsən, ya da ümumi tanışlar vasitəsilə tanışdırlar. Odur ki, hakimiyyət həmişə göz qabağındadır və bu səbəbdən xalqdan bir o qədər də uzaq düşməyir. Odur ki, kiçik ölkələr üçün sosial infraquruluşun yüksək səviyyədə saxlanması, təhsil və mədəniyyəti inkişaf etdirməklə yanaşı qısa müddətli iqtisadi maraqları nəzərə alaraq, ucuz işçi qüvvəsinin kənardan axıb gəlməsinin qarşısının alınması, eləcə də silahlı qüvvələr və bürokratik aparat kimi az məhsuldar fəaliyyət sahələrində insan potensialından az istifadə olunması xarakterikdir.

ƏDƏBİYYAT

1. AR İqtisadi İnkişaf Nazirliyi haqqında Əsasnamə, «Azərbaycan» q-ti, 13 iyun, 2001-ci il; «İqtisadi İnkişaf Nazirliyi yaxın 10 il üçün ölkəmizin sosial-iqtisadi inkişaf konsepsiyasını hazırlamışdır», «Azərbaycan» q-ti, 12 sentyabr 2001-ci il; AR «2001-2010-cu illər üçün AR-nın Sosial-İqtisadi İnkişafının əsas istiqamətləri», (layihə), 2001-ci il.
2. Б.Кузык. Стратегия развития: задачи перехода к геоэкономической модели. Российский экономический журнал. 2000.
3. Отчет по человеческому развитию. Нью-Йорк, Оксфорд, Оксфорд. Университет, 1994 г.
4. А.Мусаев. О взаимосвязи человеческого развития и предотвращения техногенных катастроф. Elm və texnika yenilikləri, N1(4), 2000-ci il; səh.31-39. А.М.Мусаев. О предотвращении искусственных /техногенных/ катастроф. 11 Beynəlxalq simpozium, «Fövqəladə hallarda ekologiya və texnologiya problemləri» Bakı, 8-10 oktyabr, 2002-ci il, səh.248-252.
5. ООН, Генеральная Ассамблея, пятьдесят четвертая сессия, пункт 49/б/ повестка дня, «Ассамблея тысячелетия ООН», Доклад Генерального Секретаря ООН Коффи Аннан, «Мы народы ООН», 27 март, 2000.
6. Э.Э.Росслень. Цель – инновационная экономика. Российский экономический журнал, 03.2000 г.
7. Вячеслав Шупер. Пружина территориального развития. Знание сила, март, 2000.
8. В.Жуков. Взгляды военного руководства США на веление информационной войны. ЗВО, 1/2001, стр. 2-8.
9. Олег Доброчеев. Немногополусный, а ячеистый. Независимая газета,

18.03.2001

10. Q.C.İmanov, J.H.Həsənli, «Azərbaycanın sosial-iqtisadi inkişafının modelləri», Bakı, Elm, 2001.
11. Azərbaycan Respublikasında İnsan İnkişafı haqqında hesabat, 2003-cü il. Birləşmiş Millətlərin İnkişaf Proqramı, Azərbaycan, Bakı, 2004-cü il. RS tərəfindən nəşr edilib.

О СТРАТЕГИИ УСТОЙЧИВОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

А.ТАГИЕВ, А.МУСАЕВ

РЕЗЮМЕ

Статья посвящена одной из важнейших проблем общественного и государственного строительства Азербайджанской Республики.

В ней рассматриваются такие актуальные вопросы стратегии устойчивого экономического развития Азербайджанской Республики, как цель и задачи стратегии экономического развития Азербайджана, особенности нового исторического периода межгосударственных отношений и место Азербайджанской Республики в этих отношениях, возможные стратегические опасности для Азербайджана и т.д.

В предложенной, авторами, статье также анализируются актуальные вопросы стратегии национального экономического развития.

Статья предназначена для всех тех, которые занимаются методологией социально-экономического развития Азербайджанской Республики.